

KOULUPOIKIA

□ JORMA Riesto

Poikajoukko maleksi kylän laidalla olevalla niittynummella. Alue oli alkukesästä ollut hevoshakana, nyt siellä ei ollut enää mitään joka olisi estänyt Ripan, Sepen, Masan ja Penan kokoontumista. Aamulla oli heidän keskuudessaan kiertänyt sana: kopla kokoontuu nummella. Koskelan vihiainen sonni, jota usein pidettiin tässä aitauksessa, oli lainattu naapurikylään ,se ei nyt häiritsisi kokousta, minkä se oli tehnyt usein aikaisemmin. Oli koululoman viimeiset päivät, vain viikko ja koulu perisi heidät.

Masa oli kehitellyt erästä ajatusta, johon muut suostuivat kokouksen kuluessa. Aina keksittiin jotain tekemistä, seikkailuja ja temppejuja. Masan idea oli rakentaa linna nummelle, eräänlainen piilopaikka. Koskelan isäntä oli luvannut heille hylätyn lautakasan, joka oli hyvin käyttökelpoinen. Tarvikkeista ei ollut pulaa.

Ja pojat rakensivat linnan, yksi- ikkunaisen hökkelin, jonka seiniin jäi rakoja, mutta katoksi tuotu ressu piti vettä mainiosti. Tästä lähtien he kokoontuivat täällä.

— Mitä te penikat puuhaatte siellä kankaalla, kysyi isä kun Pena kävi nauloja ja vasaran.
— Linnaa.

Rakennuspuuhat kestivät iltapimeään asti, mutta valmiiksi he linnan saivat. Seuraavana päivänä ihasteltiin omaa aikaansaannosta. Kun äidin tarjoama ruoka oli hotkaistu nopeasti, rynnättiin juoksuun suuntana nummen linna. Hämmästyneet vanhemmat jäivät pöytään huutaen heitä takaisin ja ihmetellen moista kiirettä. Kaikki vapaa-ajat vietettiin omassa salaisessa linnassa.

Päätettiin perustaa ritarikunta, kun oli linna, oli luonnollista että siellä asuisi ritareita. Otettiin nimeksi Rohkeiden Poikien Ritarikunta, joka kirjoitettiin oviaukon yllä olevaan lautaan.

Masa valittiin johtajaksi. Kun hän oli kookkain, katsottiin hänet sopivaksi. Kuninkaalle puettiin ylle viitta ja kruunu pantiin päähän ja istutettiin hänet vanhasta jakkarasta tehdylle valtaistuimelle. Piti vannon virkavala. Masan poski oli turvonnut hiukan ja juuri kun juhlatilaisuus alkoi hammassärky vain paheni. Kuningas sairastui hammassärkyyn. Ripa luki valan, jonka Masa toisti.

- Minä ritarikunnan kuningas
- Minä ritarikunnan kuningazzz.
- Lupaam olla miehekäs.
- Lupaam olla miehekäzzz.
- Ja reipas.
- Ja reipazz.

Arvoisa kuningas istui valtaistuimellaan, nenäliina käärittynä turvonneen .posken ympärille. Hiki vuoti kasvoilta, josta kuvastui nyrpeä ilme. Kaikkeen sitä voi kuningaskin joutua, lukemaan valaa 'hammassäryn

aikana!

Toimikunta laati ankarat lait. Jokaisen piti vihata koulua, opettajaa ja tyttöjä. Tyttöjen kanssa ei saanut antautua keskusteluun, eikä olla missään tekemisissä. Tämän lain rikkomuksesta seuraisi ankara rangaistus. Samoin kiellettiin tappelut, varastaminen, juoruilu ja murhat. Jokainen oli velvollinen suorittamaan vakoilua järjestön hyväksi.

Jos joku pyrki jäseneksi ulkopuolelta, velvoitettaisiin hänet syömään yksi myrkkysieni kuolemankin uhalla ja juoksemaan alasti vihreän nummen ympäri.

— Päivää pojat, teillähän on hauska linna, oletteko sen itse rakentaneet, kyllä te kaikkea keksitte.

— Olemme, vastasivat pojat.

Opettaja, joka oli kävelyttämässä koiraansa, poikkesi heidän luokseen. Lassie- koira haukahteli iloisesti, se tunsu pojat, he olivat usein leikkineet sen kanssa koulun pihalla.

- Koska koulu alkaa, kysyi Masa.
- Kymmeneltä, todistus ja aapiset mukaan sitten, vastasi opettaja.

Kun Masan olisi pitänyt ilmoittaa opettajalle heidän laatima julistus olla tulematta kouluun, hän ei saanutkaan sanotuksi mitään. Lappu, johon julistus oli kirjoitettu oli taskussa, mutta kun Masa etsi sitä hän ei löytänyt.

— Sepellä tuli suoritettua hyvin ehdot, kehui opettaja.

— Jaa, vastasi Sepe.

Sitten opettaja lähti koiransa kanssa takaisin.

Pojat päättivät toteuttaa uhkauksensa, kouluun ei mentäisi. He hakivat aapisensa kotoaan ja hautasivat ne maahan. Näin välttyttäisiin koulusta. He pinosivat ne laatikkoon, sitoivat kiinni naruilla ja pudottivat kuoppaan. Hautakummulle asetettiin lautaristi.

Masan ja Ripan kesken syntyi kilpailu. Kumpi uskaltaisi juosta alasti nummen ympäri. Ripa päätti näyttää kuninkaalle rohkeutensa. Jos koe onnistuisi, joutuisi Masa luopumaan kuninkaan vallastaan. Masa oli valmis luopumaan kruunusta jos Ripa juoksisi alastomana. Ripa riisui vaatteensa ja lähti juoksemaan niityn laitaa kylän taloja kohti. Kaikki oli mennyt hyvin, ja Ripa juoksi jo viimeistä suoraa, kun hän huomasi tytön menevän pellon toisella laidalla linnaa kohti. Se oli Koskelan Liisa. Ripa päätti piiloutua siksi aikaa kun Liisa olisi poikien luona. Hän pujahti pellon laidalla olevaan pensaaseen piiloon. Pellon laidalla oli ainoastaan nokkospensaita, ne pistelivät tulisesti ihoa.

Aika kului hitaasti. Ripa ei uskaltanut liikua piilostaan mihinkään. Liisan mentyä Ripa saapui kätkestään esille. Juoksua ei hyväksytty, koska hän oli jättänyt sen kesken. Masa sai pitää kruununsa.

Vanhoissa vaaterisoista tehtiin naamioita, joita käytettiin omatekoisessa näytelmässä. Se esitettiin niityllä. Näyttämöksi kannettiin ladon ovi, se asetettiin tynnyreiden varaan koholle. Sitten näyttämöllä riehui arabeja, beduiineja, klovneja ja fakiireja. Esitystä saapuivat seuraamaan kylän tyttöjä ja muita poikia. Musiikkia ei unohdettu, Masa soitti

pyykkilautaa, Sepe tynnyriä ja Ripa pingotettua rautalankaa. Kun eräs sankariosa oli meneillään, romahti näyttämö alas, sankari vyöryi maahan ja orkesterisoittimet putosivat ojaan. Yleisö suuttui tästä niin, että poistui kesken näytännön, liputkin jäivät perimättä.

Viimeisen yön, ennen koulun alkua, pojat päättivät viettää linnassa. Mukaan he varasivat ruokaa ja huopia kylmyyttä varten. Oli pimeätä, tuuli humisi metsän puissa. Kylän valot sammuiivat vähitellen, kunnes oli aivan pimeätä ja hiljaista. Myrsky vain yltyi. Alkoi kuulua outoja ääniä. Pöllöt huhuilivat kaukana metsässä. Äkkiä kuului juoksuaskeleita linnan läheisyydestä. Se oli myrskyä säikkynyt jänis, joka loikkasi juoksuun.

— Mikä se oli?

Kun myrsky kaatoi lahon puun niityn laidassa, ryntäsivät pojat juoksuun. Kukin juoksi suoraan kotiinsa.

Aamulla aapiset kaivettiin ylös kätkestä. Koulu odotti poikia.

1975